

sundhedsstyrelsen, socialministeriet, administrationsdepartementet og budgetdepartementet samt de kommunale organisationer.

Det er ministeriets opfattelse, at disse overvejelser bedst kan foregå på grundlag af en smidig lovmæssig ramme som den, der er indeholdt i forslaget til lov om arbejdsmiljø, jfr. navnlig § 13, der viser lovgivningsmagtens vilje til at sikre de beskæftigedes sundhed i virksomhederne uden at foregribe resultatet af de nødvendige overvejelser hverken med hensyn til foranstaltningernes nærmere art eller størrelsesorden.

I den forbindelse kan der henvises til tidligere afgivne udtalelser fra såvel den foregående som den nuværende arbejdsminister om løbende kontakt såvel med arbejdsmarkedsudvalget som med finansudvalget om udfyldningen af lovens rammer med nye aktiviteter.

Spørgsmål 16:

ad § 14. Hvad menes med "et repræsentativt sammensat råd", og skal dette betragtes som paritetisk sammensat af medarbejdergrupper og virksomhedsledelsesrepræsentanter?

Svar:

Som anført i bemærkningerne går udtrykket „repræsentativt sammensat“ både på forskellige arter af virksomheder og på forskellige kategorier af beskæftigede.

Da brancherne har vidt forskellig struktur i begge disse henseender, kan man ikke på forhånd udtale sig om, hvorvidt det i alle tilfælde vil være rigtigt, at rådet sammensættes paritetisk i betydningen lige mange repræsentanter for arbejdsgivere og arbejdere samt arbejdsledere.

I første omgang er det de interesserede parter i branchen, som må tage stilling til spørgsmålet. Ved godkendelsen af et branchesikkerhedsråd bliver det derefter en del af det, som arbejdsrådet kan udtale sig om i medfør af forslagens § 66, stk. 1, nr. 4.

Spørgsmål 17:

ad § 14. De økonomiske konsekvenser specielt for denne paragraf bedes oplyst.

Svar:

Godkendelse af branchesikkerhedsråd, udarbejdelse af regler for deres virksomhed m. v. og deltagelse i samarbejde med de etablerede råd vil indebære en arbejdsindsats fra myndighedernes side, som vil afhænge af organisationernes interesse for at etablere disse organer.

Administrationsomkostningerne kan dog næppe blive særlig betydelige. Det må tages i betragtning, at der i vidt omfang bliver tale om et samarbejde, som under alle omstændigheder er nødvendigt, og som allerede foregår omend mindre formaliseret.

På tilsvarende måde må man gå ud fra, at branchesikkerhedsrådene af de organisationer, der opretter dem, opfattes som en praktisk oprejsning af et hensigtsmæssigt samarbejde.

Af direkte økonomiske konsekvenser må nævnes tilskud til konsulenttjeneste.

Under henvisning til besvarelsen af udvalgets spørgsmål 25 kan man regne med et tilskud på ca. 50 pct. af udgifterne til løn, rejseudgifter og diæter samt administrationsudgifter, eller ca. 70.000 kr. i statsudgifter pr. konsulent.

Det kan ikke på forhånd siges, hvor mange branchesikkerhedsråd der vil søge sådant tilskud, men det forekommer realistisk på lidt længere sigt at regne med, at der kan være brug for 10-20 heltidsansatte konsulenter. I så fald bliver statens udgift hertil maksimalt 1,4 mill. kr. årlig, men dette skøn må tages med forbehold.

For organisationerne bliver der tale om tilsvarende udgifter.

Spørgsmål 18:

ad § 14. Udvalget udbeder sig en oversigt over de 28 i Sverige eksisterende branchesikkerhedsråd samt oplysninger om, hvorledes disse er sammensat.

Svar:

Der vedlægges en oversigt over permanente samarbejdsgrupper om arbejdsmiljø inden for 28 svenske brancheområder.

Gruppernes sammensætning fremgår af opstillingen.

(Ikke genoptrykt).